

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 6359/06
16.07.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Снежане Живковић, председника већа, Невене Милојчић и Мирјане Ивић, чланова већа, са саветником Весном Мраковић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби АА, изјављеној против решења Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе, Регионалног центра Нови Сад број 438-724/06 од 28.10.2006. године, у предмету пореза на капитални добитак, у нејавној седници већа, одржаној дана 16.7.2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ УВАЖАВА и ПОНИШТАВА решење Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе, Регионалног центра Нови Сад број 438-724/06 од 28.10.2006. године.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиоца, изјављена против решења Министарства финансија, Пореске управе, Експозитуре Беочин број 307-413-2/809 од 16.6.2006. године, којим је тужиоцу утврђен порез на капитални добитак, остварен продајом акција "ББ" у износу од 36.362,84 динара.

У тужби, којом оспорава законитост решења туженог органа из разлога предвиђених одредбом члана 10. став 1. тач. 1. и 3. Закона о управним споровима, тужилац истиче да је оспореним решењем повређено начело законитости из члана 4. став 3. Закона о пореском поступку и пореској администрацији. Наводи да је тужени орган требало да утврди дан стицања акција без накнаде, што је битна чињеница за утврђивање набавне цене акција, те да је као дан стицања акција тужени морао да утврди дан 31.12.1997. године, када је извршена процена друштвеног капитала емитента, а никако дан 7.3.2002. године, када су тужиоцу издате потврде о акцијама. Указује на то, да је тужени орган погрешно применио одредбу члана 74. Закона о порезу на доходак грађана, као и одредбу члана 72. истог Закона и члана 9. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији. Предлаже да суд тужбу уважи, а оспорено решење поништи.

Тужени орган је, у одговору на тужбу, остао при разлозима из образложења оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије, као неосновану.

Решавајући овај управни спор на основу чињеница које су утврђене у управном поступку у смислу одредбе члана 38. став 1. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96) и испитујући законитост оспореног решења у складу са чланом 39. став 1. истог Закона, Врховни суд Србије је, оценом навода тужбе, одговора на исту и списка предмета ове управне ствари, нашао да је тужба основана.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да је првостепени орган, на основу података којима располаже Пореска управа, утврдио пореску основицу, на коју је обрачунао порез на капитални добитак који је тужилац остварио продајом бесплатно стечених акција "ББ". Оспореним решењем је одбијена тужбачева жалба, изјављена на првостепено решење. Тужилац је примио позив да учествује у поступку канцеларијске контроле, о којој је дана 26. 04. 2006. године сачињен записник, који је истог дана уручен тужиоцу.

Оцењујући законитост оспореног решења, Врховни суд Србије налази да је истим повређен закон на штету тужиоца. Ово стога, што тужилац у записнику о извршеној канцеларијској контроли није поучен да може, сходно одредби члана 122. став 2. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, у року од три дана од дана пријема записника да поднесе примедбе, због чега не може да се прихвати став туженог органа из оспореног решења да је првостепени орган правилно поступио доносећи решење. У поновном поступку је потребно отклонити повреду правила поступка на коју је указано, правилно и потпуно утврдити одлучне чињенице, тужиоцу дати могућност да се изјасни и поднесе примедбе на записник о извршеној канцеларијској контроли, па, након тога, правилном применом материјалног прописа, донети на закону засновано решење.

Са напред изнетих разлога, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, Врховни суд Србије је, применом одредби члана 41. став 2. у вези члана 38. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде, с тим што су примедбе суда обавезне за тужени орган у смислу одредбе члана 61. истог Закона.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ,

